

udenfor Forsamlingen tilstilles Thinget, det kan være saa stort og saa lille som det vil, at et saadant Andragende altid skal af Formanden oplæses for Forsamlingen og derefter fremlægges paa Forsamlingens Bord. Hvad dernæst det andet Forslag angaaer, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), gaaer det ud paa, at Oplæsning skal kunne tilstedes, selv om ikke $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende Medlemmer deri vare enige. Udvalget har heller ikke kunnet tiltræde dette Forslag; det maa i denne Henseende henholde sig til den udførlige Forhandling, som fandt Sted om dette Punkt i Rigsforsamlingen den 14de og 17de November f. A. Forsamlingens Majoritet var da enig om, at det rette Forhold var, at ikke en saadan Adresse, et saadant Andragende, som intet Medlem tilegner sig som sit, her kunde blive at oplæse, naar ikke en betydelig Majoritet af Thinget ønskede det, og Udvalget har i Genhold til det Resultat, som dengang efter vidtløstige Forhandlinger fremkom, antaget at burde fastholde den tidligere Bestemmelse. Jeg gjentager forøvrigt, hvad jeg yttrede ved den foreløbige Behandling, at der allerede i Udvalget er omtalt, at der kunde være Grund til at nedsætte en Petitions-Comitee, som skulde gjøre sig bekendt med saadanne Adresser til Thinget fra Mænd udenfor Forsamlingen, hvilke Ingen af Forsamlingen vil tilegne sig som sine; thi et saadant Udvalg vilde paa bedste Maade kunne drage sig saadanne Oplysninger, saadanne Andragender til Nytte, og efter Omstændighederne derom gjøre Forslag eller blot Anmeldelse til Thinget.

Grundtvig: Det Forslag, som jeg har taget mig den Frihed at gjøre om, at Slutningen af denne Paragraph, som bestemmer det store usadvanlige Stemmeantal, som skal udkræves, for at en Adresse eller et Andragende fra Folket maatte kunne oplæses her i Salen, dette Forslag anseer jeg virkelig for saa særdeles vigtigt, ligesom der ogsaa ere flere i Forsamlingen, som dele Mening derom med mig, at jeg maa bede Forsamlingen tage det vel under Overveelse, førend den forkafter det. Det er nemlig allerede efter min Tølelse spændende nok for vore Vælgere, at vi gjøre saa

mange Ophævelser over at oplæse Adresserne, og det hvilket som helst Adresser; men mig synes virkelig det er altfor galt, at man i en saadan lille Sag vil forlange større Enighed, end vi have forlangt ved nogen af Grundlovens Paragrapher, eller som vi ville forlange om noget Spørgsmaal, som aabenbart angaaer hele Rigets Bølfærd.

N. Sørensen: Det er i Henseende til den ærede Ordførers Tale om, at Enkeltmand eller Ingen af Forsamlingen vil tilegne sig Adresser og Meddelelser til Thinget, at jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til den her omhandlede Paragraph. Jeg mener, at her kan ikke være Tale om enkelt Mand's Mening ved disse Adressers Indsending til Forsamlingen. Jeg mener, at naar Adressen er stillet til hele Forsamlingen, da er det af saa stor Vigtighed for dem udenfor Forsamlingen, som have meddeelt den, at jeg troer, at vi som Folkets Repræsentanter ikke godt kunne være Andet bekendt, end at lade den komme til Oplæsning, at vi kunne høre, hvad Folket finder vigtigt at meddele os, os, som ere Folkets Tjenere, dets Ordførere, hverken meer eller mindre. Altsaa, idet Loven for Forretningsordenen bestemmer, at vi skulde kunne afholde fra Forsamlingen Folkets Røst, baade store Andragender og almindelige Petitioner, paa hvilke det vil henlede Forsamlingens Opmærksomhed og rigtig lægge den paa Hjerte: der ved mener jeg, sætte vi os Alle i Opposition mod Folket. Derfor kan det ikke være anderledes end, at naar Folket vil have Noget frembragt for Thinget, for sine Repræsentanter, naar det ønsker at udtale sig om en eller anden Sag for os, og vi da gjøre saadanne Ophævelser, at det i Regelen ikke kan blive oplæst, men at det endog skal, selv om en Enkelt eller Formanden tilegner sig Adressen, komme til Afstemning, hvortil $\frac{2}{3}$ af Medlemmernes Antal udfordres, da kan det ikke være anderledes, siger jeg, end at Folket ligefrem maa sige det, som det sagde iflor: naar vore Adresser kun komme paa Forsamlingens Bord, hvilket er det Samme som, naar man i almindelig Tale siger at kaste det i Kaffelovnskrogen, saa er det det Samme, om vi sende Noget ind eller ikke. Men det var kun med denne almindelige